

Jonas sulter

Jesus advarer gentagne gange de rige. Også i dag står vi i fare for at sætte vores lid til gaverne og glemme giveren

AF DANIEL ETRUP LARSEN

Jeg har lige modtaget en e-mail fra Kenya. Min kollega, der arbejder med flygtninge som »trosmissionær« har det svært. Her vil jeg kalde ham Jonas. Hans familie har det dårligt på grund af manglende støtte, og de lever i frygtelig sult.

Det er svært at forholde sig til, at over en milliard af verdens befolkning lever med sult som en daglig udfordring. Det er noget andet, når det er en kristen kollega, jeg har siddet og talt med i flere timer.

Jonas arbejdede gennem lang tid i en flygtningelejr i Kenya. Han forsøgte at hjælpe nogle af de op til 120.000 mennesker, der var samlet i lejren under kummerlige forhold.

Allerede dengang arbejdede han som trosmissionær. Det vil sige, at han ikke var økonomisk støttet af nogen organisation. Derfor måtte han og familien leve af de gaver, som flygtningene

gav ud af deres meget sparsomme madrationer. De var allerede sultne dengang, men arbejdet var meningsfuldt, så de led gerne sult ligesom flygtningene i lejren. Det var den eneste mulighed, hvis de ville holde kristne møder og undervisning og lave diakonalt arbejde.

Ret til mad

Der er stadig stor brug for kristne missionærer i flygtningelejren, men Jonas kan ikke finde støtte til arbejdet, selv om hans hjerte brænder for de mennesker i lejren. Han fortæller, at lejren lige nu er ved at blive muslimsk med flygtninge fra Darfur-regionen i Sudan og Somalia. Der er frygtelig sult i lejren.

På Dansk Røde Kors' hjemmeside fandt jeg engang en liste over, hvad et menneske kan overleve på i en måned (se boksen). Det er ikke mere, end jeg spiser på en måned til formiddagskaffe i mit fine køkken.

Det er ikke alle, der har råd til et fedt køkken, men alle har ret til

mad. Det står i Menneskerettighedserklæringen artikel 25.

Er vi rige, far?

En af grundene til emnet for artiklen var noget, min datter sagde til mig en aften. »Det er lettere for en kamel at komme gennem et nåleøje end for en rig, at komme ind i Guds rige,« sagde hun, og tilføjede: »Er vi rige, far?«

Jesus advarer gang på gang os rige mod den fare, vi står i. Jeg bladrede bare lidt i Matthæusevangeliet og fandt hurtigt seks afsnit, der handler om det. Kapitel 19,16-26 er et af de mest tragiske eksempler. Det er ikke en god løsning at gøre som den rige unge mand i den tekst. Han gik bedrøvet bort fra Jesus, fordi han var meget rig.

Det er lige så dårlig en løsning, hvis vi fortsætter vores liv upåvirket af Jesu ord til den rige unge mand.

Gud kalder os

Det nytter ikke at sætte sig ned og jamre over verdens tilstand. Gud kalder os til at gøre noget, og vi har mulighed for at handle.

Peter Singers bog, »Det liv du kan redde« er lige udkommet på dansk. Han skriver, det er reali-

Herre, din jord giver mad nok til alle.
Tak for den del, du vil, vi skal ha'.
Lær os at dække et langt bord i verden,
som alle kan rejse sig mætte fra.
Amen, Amen.

stisk at fjerne sult i denne verden. Det er et spørgsmål om vilje. Han har regnet på, hvordan det kan lade sig gøre, og han argumenter mod alle de undskyldninger, vi plejer at have mod nødhjælp.

Forestil dig, at du går langs en sø i dit dyre tøj på vej til et møde, skriver han. Du ser et barn, der er ved at drukne i søen. Du kan gå ud i vandet og redde barnet, men så bliver dit tøj sikkert ødelagt, og du kommer for sent til mødet. Kan vi finde acceptable argumenter for ikke at redde det barn?

Det vil koste mindst 1000 kr. at købe nyt tøj, og det er et meget vigtigt møde. De argumenter holder bare ikke. Hvad så, hvis barnet lever i Afrika og kan reddes

FAKTA

Månedspakke

med nok til en person:

- 1 liter olie
- 340 g sprængt oksekød på dåse
- 1 kg sukker
- 300 g ost på dåse
- 500 g pasta
- 2 kg mel
- 7 pakker tørgær
- 200 g salt
- 2 stykker sæbe
- 400 g vaskepulver

Oplyst af Dansk Røde Kors

for 1000 kr.? Er vi kun forpligtet på at hjælpe dem, vi kan se, der er i nød? Nej, det argument afviser han også. Og i øvrigt har vi set de nødlidende i tv.

Hvordan kan vi som mennesker bevare vores anstændighed, hvis vi ikke forsøger at redde det druknende barn? Peter Singer argumenterer ikke ud fra en kristen holdning. Man behøver ikke være kristen for at se nøden, men hvor meget mere påtrængende burde det ikke være for os, der kender ham, der gav buddet om næstekærlighed?

Du kan redde

Jeg giver ingen svar på disse spørgsmål. De udfordrer mig selv meget. Tør vi gå til Bibelen for at finde svar?

Det er vigtigt, at vi gør noget nu! Ellers glemmer vi det hurtigt, for vores velfærdssamfund bombarderer os med nye informationer.

Jeg opfordrer ikke til, at vi skal flytte vores støtte fra gode kristne organisationer i Danmark eller danske missionsselskaber og i stedet kun støtte nødhjælpsorganisationer. Der må kunne findes flere penge blandt rige kristne danskere. Gang på gang køber vi noget, vi ikke har brug for. Er de

ting vigtigere for os, end et menneskes liv?

Jeg vil ikke sætte tal på, hvor meget, vi skal give, men har vi råd til slik, ny mobiltelefon, smart tøj, spise på restaurant en gang imellem, vin til maden, så har vi også råd til at redde menneskers liv, hvor der er nød.

En indvending

Jesus siger i Matt 6, at vi ikke skal lade blæse i basun, når vi giver almisse. Den advarsel fra Jesus har desværre medført en overdreven blufærdighed omkring givertjeneste. Derfor snakker vi for lidt om, at det er en naturlig del af et kristenliv.

Manglende giversind er livsfarlig for kristne. Vi må aldrig glemme at se alt vores som gaver fra Gud. Gaver vi skal forvalte. Ellers er der ikke langt til, at vi sætter vores lid til gaverne i stedet for til frelsen fra Gud. Det kan få evige konsekvenser, som det gjorde for den rige mand, der levede i vild luksus ifølge Luk. 16. Han glemte alt om Gud og så ikke den fattige Lazarus, der lå ved hans port.

Skal det gå anderledes med os, er det vigtigt, at nogen tør gå foran og hjælpe os andre med at se, hvor meget vi kan give som kristne. ■